

Sygnatura akt III C 435/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Suchecka

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S.

przeciwko E. U., J. U.

o nakazanie

I. nakazuje pozwanym E. U. i J. U. udostępnienie powódce (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul. (...) w celu wykonania przez powódkę czynności montażu nawietrzaków podokiennych pod parapetami okiennymi w kuchni i łazience tego mieszkania zgodnie z decyzją Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w S. z dnia 7 sierpnia 2015r. ROP. (...)76. (...)2014.GM;

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 397 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygnatura akt III C 435/16

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 15 marca 2017r. wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 17 marca 2016r. powódka S. Spółdzielnia Mieszkaniowa wniosła o nakazanie pozwanym E. U. i J. U., aby niezwłocznie udostępnili powódce lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ul. (...) w celu i na czas niezbędny do dokonania przez powódkę czynności montażu nawietrzników podokiennych pod parapetami okiennymi w kuchni i łazience mieszkania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że żądanie opiera się na art. 6¹ ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 200r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Na skutek wniosku pozwanego skierowanego do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w S. o przeprowadzenie kontroli stanu technicznego i czyszczenia przewodów kominowych w budynku przy ul. (...) decyzją z dnia 7 sierpnia 2015r. ROP. (...)76. (...)2014.GM organ nakazał powódce wykonanie prac budowlanych mających doprowadzić część budynku mieszkalnego do stanu zgodnego z prawem a polegających na: 1) przebudowie i nadbudowie trzonu kominowego; 2) montażu w kanałach wentylacyjnych szczelnych rękawów, 3) montażu wywietrzaków hybrydowych na wylocie kanałów wentylacyjnych, 4) montażu nawietrzników podokiennych pod parapetami okiennymi w kuchniach i łazienkach mieszkań, a nadto w celu zapewnienia prawidłowego dostępu do komina, wykonanie ławy kominowej w terminie do dnia 15 października 2015r. Powódka wskazała, że roboty wymienione w pkt 1-3 decyzji zostały wykonane. Pismem z dnia 18 września 2015r. powódka zwróciła się do pozwanych o udostępnienie lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul. (...) w celu zamontowania nawietrzników podokiennych w kuchni i łazience. Pozwani odmówili. Kolejne pisma powódki

do pozwanych o udostępnienie lokalu w powyższym celu nie przyniosły rezultatu, gdyż pozwani konsekwentnie odmawiają udostępnienia lokalu kwestionując potrzebę wykonania prac ujętych w decyzji.

Pozwani wnieśli o odrzucenie pozwu.

Postanowieniem z dnia 27 maja 2016r. Sąd oddalił wniosek pozwanych o odrzucenie pozwu. Zażalenia na to postanowienie złożone przez każdego z pozwanych zostały oddalone przez Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem z dnia 18 października 2016r.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa.

W swojej argumentacji wskazywali między innymi, że nigdy w ich mieszkaniu nie było problemu z niedostatkami świeżego powietrza dostarczanego z zewnątrz budynku. Wszystkie okna z PCV posiadają nawiewniki hydrosterowalne, a łazienka posiada okno uchylne. Zarzucili, że nie wszystkie prace wymienione w decyzji z pkt 1-3 zostały przez spółdzielnię wykonane. Zakwestionowali także celowość wykonania prac ujętych w pkt 4 decyzji wskazując na to, że w kuchni i łazience jest dostateczny dopływ powietrza z zewnątrz, a zaplanowane miejsce montażu nawiewników budzi zastrzeżenia. Nadto podali, że czynności w zakresie czyszczenia kanału wentylacyjnego odniosły skutek i udrożnienie go przywróciło właściwy ciąg tak iż nawiewnik podokienny jest już zbędny. L. G. sporządzający opinię techniczną, która była podstawą wydania decyzji, w dniu 25 kwietnia 2016r. naniósł na nią odrębną adnotację, iż rezygnuje się z nawiewników podokiennej w łazience i kuchni lokalu nr (...) budynku przy ul. (...), ponieważ inwestor zamontował nawiewniki okienne hydrosterowane, a ich wydajność jest wystarczająca dla wentylacji nawiewnej kuchni i łazienki, ponadto do pomieszczenia łazienki zamontowane są drzwi z nawiewnikiem w dolnej części.

Pozwani podnieśli w toku postępowania, że problemy z wentylacją były konsekwencją tego, że powódka zaniedbywała obowiązki w zakresie czyszczenia wentylacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 marca 2010r. została zawarta umowa ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia, na podstawie której pozwani E. U. i J. U. nabyli własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ul. (...) w S.. Pozwani zamieszkują w tym lokalu.

Bezsporne, nadto akt notarialny k. 9-13, wydruk z księgi wieczystej k. 15-20

Pozwani zaobserwowali, że w ich mieszkaniu nie działa sprawnie wentylacja w przewodach kominowych w kuchni i łazience. Problem ten zgłaszali spółdzielni. Pismem z dnia 24 września 2013r. pozwany J. U. zwrócił się do powodowej spółdzielni z informacją, że przewód wentylacyjny w łazience jest niedrożny, co zostało stwierdzone przez pracowników Spółdzielni i kominiarzy. Wobec braku satysfakcjonujących działań ze strony Spółdzielni pozwany J. U. zwrócił się do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Powiecie Grodzkim S..

Dowód: pismo z dnia 24 września 2013r. k. 21, pismo z dnia 29 sierpnia 2014r. k. 22, pismo z dnia 13 kwietnia 2015r. k. 23

W postępowaniu administracyjnym prowadzonym na podstawie zgłoszenia J. S. Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. została zobowiązana przez organ do przedstawienia opinii technicznej wentylacji grawitacyjnych łazienki i kuchni w budynku mieszkalnym przy ul. (...) w S..

W marca 2015r. na zlecenie (...) w S. została sporządzona ocena techniczna przez L. G..

Decyzją z dnia 7 sierpnia 2015r. ROP. (...)76. (...)2014.GM Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Powiecie Grodzkim S. nakazał (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. wykonanie robót budowlanych mających doprowadzić część budynku mieszkalnego wielorodzinnego przy ul. (...) w S. do stanu zgodnego z prawem, wskazanych w opinii technicznej mgr inż. L. G. z marca (...). polegających na:

- przebudowie i nadbudowie trzonu kominowego,
- montażu w kanałach wentylacyjnych szczelnych rękawów.
- montażu wywietrzaków hybrydowych na wylocie kanałów wentylacyjnych
- montażu nawietrzaków podokiennych pod parapetami okiennymi w kuchniach i łazienkach mieszkań.

Ponadto w celu zapewnienia prawidłowego dostępu do konina, nakazał wykonać ławy kominowe. Wszystkie prace miały zostać wykonane w terminie do 15 października 2015r.

Pozwany J. U. był stroną tego postępowania administracyjnego. Przed wydaniem decyzji zapoznawał się aktami sprawy. Po wydaniu decyzji została mu ona doręczona. Nie składał odwołania.

Dowód: ocena techniczna k. 141-166, decyzja z dnia 7 sierpnia 2015r. k. 24, zeznania pozwanego J. U. k. 193-194

Pismem z dnia 18 września 2015r. powódka zwróciła się do J. U. z prośbą o udostępnienie lokalu w celu zamontowania nawietrzaków podokiennych NP2 w pomieszczeniach kuchni i łazienki wskazanych w decyzji Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego z dnia 7 sierpnia 2015r. Po tym, kiedy pozwany dowiedział się, gdzie dokładnie i jakiej wielkości mają zostać zamontowane nawietrzaki odmówił udostępnienia lokalu. Zakwestionował również zasadność i celowość przeprowadzenia tych prac oraz podniósł, że Spółdzielnia nie podjęła prac remontowych w okolicach komina nakazanych decyzją z dnia 7 sierpnia 2015r. Pismem z dnia 22 września 2015r. powódka ponownie zwróciła się do pozwanego o udostępnienie lokalu wskazując, że nałożony na nią obowiązek wykonania prac wynika z decyzji. Powódka zwróciła się wówczas do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego z wnioskiem o przedłużenie terminu na wykonanie robót z uwagi na odmowę udostępnienia lokalu przez J. U.. Postanowieniem z dnia 26 listopada 2015r. organ przedłużył termin na wykonanie prac określonych decyzją z dnia 7 sierpnia 2015r. do 18 grudnia 2015r. Pozwany w dalszym ciągu odmawiał udostępnienia mieszkania powódce i nie zgadzał się na wykonanie prac ujętych w czwartym punkcie decyzji. Pismami z dnia 28 stycznia 2016r. powódka ponownie zwróciła się do J. U. i do E. U. o udostępnienie lokalu w dniu 15 lutego 2016r. Lokal w tym terminie ani późniejszym nie został udostępniony. W kontakcie telefonicznym z powódką pozwany ponownie kategorycznie odmówił udostępnienia lokalu w celu montażu nawietrzaków. W piśmie z dnia 24 lutego 2016r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego wskazał (...) w S., że konflikt między nią a J. U. nie jest okolicznością usprawiedliwiającą brak wykonania robót ujętych w decyzji w wyznaczonym terminie, który upłynął w dniu 18 grudnia 2015r.

Dowód: pismo z dnia 19 września 2015r. k. 25, pismo z dnia 19 września 2015r. k. 26, pismo z dnia 22 września 2015r, pismo z dnia 12 października 2015r. k. 28, postanowienie z dnia 26 listopada 2015r. k. 30, pismo z dnia 16 grudnia 2015r. z załącznikami w postaci zdjęć k. 31-34, korespondencja między stronami k. 35, 36-37, 38-39, notatka k. 40, pismo z dnia 24 lutego 2016r. k. 41

(...) w S. pismem z dnia 7 marca 2016r. wniosła o zmianę decyzji z dnia 7 sierpnia 2015r. w zakresie wykonania montażu wywietrzaka hybrydowego na wylocie kanału wentylacyjnego.

Dowód: pismo z dnia 7 marca 2016r. k. 88

W dniu 25 kwietnia 2016r. mgr. I. L. G. na wykonanej opinii technicznej naniósł adnotację o treści: Rezygnuje się z nawietrzaków podokiennych w łazience i kuchni lokalu nr (...) przy ul. (...), ponieważ inwestor zamontował nawietrzniki okienne hydrosterowane, ich wydajność jest wystarczająca dla wentylacji nawiewnej kuchni i łazienki. Ponadto do pomieszczenia łazienki zamontowane są drzwi z nawiewnikiem w dolnej części drzwi.”

Dowód: wydruk z opinii technicznej k. 92

Pismem z dnia 25 kwietnia 2016r. pozwany J. U. wystąpił do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru B. z wnioskiem o odstąpienie od nakazu montażu wywietrzników podokiennych w jego mieszkaniu. Pismem z dnia 30 maja 2016r.

(...) w S. złożyła sprzeciw wobec wniosku o zmianę decyzji w zakresie montażu nawietrzaków podokiennych pod parapetami okiennymi w kuchni i łazience mieszkania nr (...), podtrzymując swój wniosek z dnia 7 marca 2016r. Wniosek pozwanego został pozostawiony bez rozpoznania, o czym pozwany został poinformowany pismem z dnia 6 czerwca 2016r.

Dowód: pismo z dnia 25 kwietnia 2016r. z załącznikiem k. 90-91, pismo z dnia 6 czerwca 2016r. , sprzeciw k. 167-169

Decyzją z dnia 6 czerwca 2016r. organ odmówił zmiany decyzji z dnia 7 sierpnia 2015r.

Dowód: decyzja z dnia 6 czerwca 2016r. k. 95

Decyzją (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w S. z dnia 4 października 2016r. stwierdzono nieważność decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Powiecie Grodzkim S. z dnia 7 sierpnia 2015r. w części dotyczącej montażu wywietrzaka hybrydowego na wylocie kanału wentylacyjnego łazienki mieszkania nr (...). Decyzja ta została wydana w wyniku wniosku Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w S. o zbadanie zgodności z prawem wydanej przez niego decyzji.

Dowód: decyzja z dnia 4 października 2016r. k. 136-137

Powódka wykonała roboty budowlane wymienione w pierwszych trzech punktach decyzji z dnia 7 sierpnia 2015r. w postaci przebudowy i nadbudowy trzony kominowego, montażu szczelnych rękawów w kanałach wentylacyjnych oraz ławy kominowej.

Dowód: pismo z dnia 25 listopada 2016r. k. 174, opinia k. 176, zeznania P. S. k. 191-192, 194

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Podstawę prawną żądania stanowił art. 6¹ ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tj. Dz. U. z 2013r. poz. 1222- zw. dalej u.s.m.) zgodnie z którym jeżeli lokal lub budynek wymaga remontu obciążającego spółdzielnię lub przebudowy, spółdzielnia może żądać od osób korzystających z tego lokalu lub budynku jego udostępnienia w celu wykonania koniecznych robót po wcześniejszym uzgodnieniu terminu. Powódka wskazała na art. 6¹ ust. 3 pkt 1 u.s.m. jako podstawę prawną żądania. Zgodnie z jego treścią po wcześniejszym uzgodnieniu terminu osoba korzystająca z lokalu powinna udostępnić spółdzielni lokal w celu dokonania okresowego, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach również doraźnego przeglądu stanu wyposażenia technicznego lokalu oraz ustalenia zakresu niezbędnych prac i ich wykonania. Hipoteza tego przepisu dotyczy sytuacji odmiennej, niż przedstawiona w niniejszej sprawie podstawa faktyczna żądania. Okoliczność ta nie ma jednak znaczenia dla oceny zasadności powództwa, albowiem sąd nie jest związany wskazaną przez powoda podstawą prawną roszczenia, a jedynie treścią roszczenia, którego zakres wyznacza żądanie określone w pozwie wraz z przywołaną podstawą faktyczną. Udostępnienie lokalu ma na celu wykonanie prac budowlanych określonych w decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w S. z dnia 7 sierpnia 2015r., których zakres wykracza poza okresowe lub doraźne przeglądy stanu wyposażenia technicznego lokali i prace z tym związane, a odpowiada bardziej robotom polegającym na przebudowie, zasadnym było zastosowanie przytoczonego wyżej art. 6¹ ust. 4 u.s.m. Dodatkowo zauważyć należy, że w obu przepisach osoba korzystająca z lokalu ma obowiązek udostępnienia lokalu po uzgodnieniu terminu.

Przedmiotem niniejszego postępowania było zatem ustalenie, czy zostały spełnione przesłanki z art. 6¹ ust. 4 u.s.m., a mianowicie, czy po stronie powódki spoczywa obowiązek wykonania prac budowlanych w lokalu objętym sporem oraz czy pozwani są osobami, na których spoczywa obowiązek udostępnienia lokalu w tym celu.

Pozwani niewątpliwie są osobami korzystającymi z lokalu nr (...) w budynku przy ul. (...). Była to okoliczność niesporna, a nadto wynikała z prowadzonej przez strony korespondencji. Podkreślić należy, że tytuł prawny, jaki

przysługuje pozwanym do przedmiotowego lokalu nie ma znaczenia, gdyż obowiązek przewidziany w omawianym przepisie jest niezależny od tego, jakie prawa przysługują pozwanym w stosunku do lokalu, niezbędne jest wyłącznie to, aby byli oni osobami korzystającymi z lokalu. Fakt, iż lokal stanowi odrębną własność pozwanych nie niweluje więc tego obowiązku. Spoczywa on zarówno na właścicielach, osobach, którym przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, lokatorskie prawo do lokalu, prawo najmu, a także tych osobach, które zajmują lokal bez tytułu prawnego.

Postępowanie dowodowe wykazało istnienie także drugiej przesłanki tj. ciężącego na powódce obowiązku wykonania prac w lokalu. Obowiązek ten wynika wprost z decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w S. z dnia 7 sierpnia 2015r. Decyzja ta jest prawomocna i wykonalna w zakresie obowiązku objętego żądaniem pozwu. Podkreślić bowiem należy, że powódka w tym postępowaniu domaga się udostępnienia lokalu pozwanych wyłącznie w celu czynności montażu nawietrzaków podokiennych pod parapetami okiennymi w kuchni i łazience tego lokalu. Z przedłożonych dokumentów wynikało, że w zakresie tych prac decyzja nie została w żaden sposób wzruszona. Okoliczność tę przyznawali zresztą sami pozwani oraz została ona potwierdzona w zeznaniach członka zarządu powódki.

Dokonując ustaleń faktycznych co do zakresu i treści obowiązku powódki Sąd oparł się na całości materiału dokumentarnego przedstawionego przez strony, albowiem jego moc dowodowa nie budziła wątpliwości, a strony nie podnosiły wobec prawdziwości dokumentów żadnych zarzutów. Materiał ten potwierdzał, że powódka zgodnie z ww. decyzją z dnia 7 sierpnia 2015r. jest zobowiązana do wykonania między innymi w mieszkaniu pozwanych prac polegających na montażu nawietrzaków podokiennych pod parapetami okiennymi w kuchni i łazience. Co więcej, termin na wykonanie tego obowiązku określony w tej decyzji, a następnie przedłużony postanowieniem do dnia 18 grudnia 2015r. upłynął. Jakkolwiek z dokumentów wynikało, że pozwany przedstawiał swoje stanowisko co do zasadności wykonania prac w postaci montażu nawietrzaków podokiennych organowi, który wydał decyzję, powoływał się na adnotację na ocenie technicznej naniesionej przez jej autora w dniu 25 kwietnia 2016r., to jednak nie zostały ujawnione żadne okoliczności, które wskazywałyby na to, że decyzja została wzruszona lub toczy się jakieś postępowanie administracyjne obejmujące tę decyzję, które mogłoby doprowadzić do jej zmiany, uchylenia czy stwierdzenia nieważności.

Pozostawało nadto poza sporem, że pozwani odmawiali udostępnienia lokalu powódce w celu wykonania powyższych prac, mimo jej wielokrotnych wniosków kierowanych do nich w tym zakresie. Sąd miał na uwadze, że pierwsza korespondencja była prowadzona wyłącznie między pozwanym a powódką, jednakże z całokształtu okoliczności wynika, że pozwana prezentowała od początku postawę analogiczną jak jej mąż, a skierowany przez powódkę wprost do pozwanej wniosek o udostępnienie lokalu również nie został uwzględniony.

Powyższe okoliczności powodują, że powódka była uprawniona do tego, aby dochodzić w procesie nałożenia na pozwanych obowiązku udostępnienia lokalu w celu realizacji nakazu określonego w decyzji administracyjnej z dnia 7 sierpnia 2015r.

Zarzuty pozwanych podniesione w niniejszym postępowaniu nie podważały istnienia przesłanek z art. 6¹ ust. 4 u.s.m. Sprowadzały się one do zakwestionowania zasadności przeprowadzenia prac nakazanych powódce w decyzji z dnia 7 sierpnia 2015r. Nie mogły one jednak zostać uwzględnione w tym postępowaniu, albowiem Sąd nie był uprawniony do weryfikacji decyzji pod względem merytorycznym a także formalnym. Sprawy należące do właściwości organów władzy publicznej rozstrzygane są w drodze decyzji administracyjnych wydawanych przez te organy w trybie przewidziany w kodeksie postępowania cywilnego, chyba że kodeks stanowi inaczej. Mogą być one weryfikowane i wzruszane tylko w trybie przewidzianym w kodeksie postępowania cywilnego przez uprawnione do tego organy. Powszechnie przyjmuje się zasadę uwzględniania przez sądy powszechne skutków prawnych orzeczeń organów administracyjnych, która ma swoje źródło w prawnym rozgraniczeniu drogi sądowej i administracyjnej, a wyrazem tego są regulacje zawarte w art. 2 § 3 k.p.c., art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c., art. 16 k.p.a. i 97 § 1 pkt 4 k.p.a., a także ujęta w art. 10 Konstytucji RP idea podziału władz i działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji RP). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że zasada ta doznaje ograniczenia jedynie w

myśl koncepcji tzw. bezwzględnej nieważności decyzji administracyjnych, która nie ma normatywnego umocowania, lecz wynika ze stanowiska judykatury, zgodnie z którym decyzja dotknięta wadami godzącymi w jej istotę jako aktu administracyjnego mimo jej uchylenia nie może wywołać skutków prawnych. Do takich wad zalicza się brak organu powołanego do orzekania w określonej materii oraz niezastosowanie procedury lub oczywiste i rażące naruszenia zasad postępowania administracyjnego, niekiedy także brak jakiegokolwiek podstawy prawnej decyzji (por. uchwała 7 sędziów SN z dnia 9 października 2007r. III CZP 46/07). W wyroku z dnia 7 lipca 2005r. w sprawie ICV CK 12/05 Sąd Najwyższy stwierdził, że kompetencja sądu cywilnego do orzekania, w poddanej jego osądowi sprawie, o uznaniu decyzji administracyjnej za pozbawioną skuteczności zachodzi tylko w przypadkach kwalifikujących taką decyzję jako akt nieistniejący (pozorny). W pozostałych przypadkach sąd jest związany treścią decyzji administracyjnej.

Tego rodzaju uchybienia mogące wskazywać na bezwzględną nieważność decyzji nie były podnoszone względem decyzji z dnia 7 sierpnia 2015r. Zarzuty pozwanych dotyczyły wyłącznie jej merytorycznej oceny, który – z opisanych wyżej przyczyn – nie mogły zostać uwzględnione w tym postępowaniu. Pozwani chcąc doprowadzić do zmiany lub innego rodzaju wzruszenia decyzji winni ochrony swoich praw z tym związanych dochodzić wyłącznie na drodze postępowania administracyjnego.

Mając powyższe na względzie Sąd uwzględnił żądanie powódki nakazując pozwanym E. U. i J. U. udostępnienie powódce (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul. (...) w celu wykonania przez powódkę czynności montażu nawietrzaków podokiennych tego mieszkania zgodnie z decyzją Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w S. z dnia 7 sierpnia 2015r. ROP. (...).76. (...).2014.GM.

Orzeczenie o kosztach postępowania zapadło na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwani zostali obciążeni obowiązkiem zwrotu na rzecz powódki poniesionych kosztów postępowania, gdyż przegrali proces. Na koszty te składają się: opłata od pozwu 37 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej 360 zł ustalonej na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. (Dz. Z 2015r. poz. 1804) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17, łącznie 414 zł. Omyłkowo w wyroku nie została uwzględniona opłata od pełnomocnictwa. Dodać należy, że ostatecznie podana przez powódkę wartość przedmiotu sporu na kwotę 735 zł, nie budziła zastrzeżeń. Mając na uwadze wątpliwości pozwanych wskazać należy, że kwota ta nie była przedmiotem żądania, bowiem w niniejszym postępowaniu powódka nie występowała z roszczeniem o zapłatę lecz wyłącznie o nakazanie. Kwota ta określała wartość przedmiotu sporu stosownie do wymogu przewidzianego w art. 126¹ k.p.c., zgodnie z którym w sprawie o roszczenia majątkowe należy wskazać wartość przedmiotu sporu, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna. W tym przypadku kwota 735 zł wyznaczyła wysokość opłaty.